

Psalmul 25

Muzica: Mircea Bucescu
Versuri: Dosoftei

2

5
Giu - de - că - mă, Doam - ne, că eu în pros - ti - me. Îm - blu toa - tă vre - mea,

9
nă - a - vând rău pre ni - me. Și tu'm ești nă - dej - dea că nu m'oi slă - bi - mă, S'a cu - noaș - te, Doam - ne,

16
Când mi'i is - pi - ti - mă. Să mi'ar - ză ră - run - chii, i - ne - ma să hiar - bă, Și

23
o - chii miei mi - lă de la ti - ne s'ai - bă. Că ți'am vo - it bi - ne cu sluj - bă di -

30
reap - tă, N'am șe - zut în sfa - turi cu cea - tă de - șar - tă. Cu

37
cei fă - ră le - ge nu voi in - tre'n ca - să, N'oi pri - mi vi - cle - nii și strâm - bii la

44
ma - să. Pre mâini m'oi spă - la - mă cu cei fă - ră vi - nă, Cu dân - șii voi mer - ge la

51
cea - tă de - ci - nă. Îm - pre - giur al - ta rul tău, Dum - ne zău svin - te,

58
— Să't a - uz de fa - lă, dvo - rind î - na - in - te. — Ca să poci răs - pun - de svin - te - le't

66
ciu - de - se, — La - u - de - le ta - le pres - te gloa - te de - se. — C'am

73
în - dră - git, Doam - ne, a ta svân - tă ca - să, Pen - tru'a ei frâm - se - țe să fi - e a -

80
lea - să Cu sla - va ta, Doam - ne, ce o lu - mi - nea - ză, Dă de cu - vi - in - ță și

slo - boa - de ra - ză. Nu mă lă - sa, Doam - ne, să fiu de pie - i - re Cu

88
 95 bie - tul meu su - flet, ce să mi'aibi de ști - re. Și cei fă - ră le - ge să nu'mi fi - e'n
 102 via - ță, Crun - ții și vi - cle - ne de ca - rii ți'i gra - ță - - - - Ce
 109 sunt pre tot cea - sul cu ră - ul a - mâ - nă _____ Și de mîz - de strâm - be li'i di - reap - ta pli - nă.
 116 _____ Că eu cu pros - ti - a am ca - le des - chi - să, _____ Că - tră vi - cle - șu - guri n'am hi - re
 122 de - prin - să. _____ 5 Mă * rog, Doam - ne svin - te, de mă iz - bă - veș - te, Pen - tru a - ta mi - lă
 126 ce ți se ves - teș - te. Să nu'mi mut pi - cio - rul din că - rări di - rep - te, Să te slă - vesc, Doam - nă,
 în gloa - te' n - ță - lep - te, Să te slă - vesc, Doam - ne, în gloa - te' n - ță - lep - te. _____ 3

Giudecă-mă, Doamne, că eu în prostime
 Îmblu-n toată vremea, ne-având rău pre nime.
 Și tu-m ești nădejdea că nu m-oi slăbi-mă,
 S-a cunoaște, Doamne, când m-ii ispiti-mă.

Să mi-arză rărunchii, inema să hiarbă,
 Și ochii miei milă de la tine s-aibă.
 Că ți-am voit bine cu slujbă direaptă,
 N-am șezut în sfaturi cu ceată deșartă.

Cu cei fără lege nu voi intre-n casă,
 N-oi primi viclenii și strâmbii la masă.
 Pre mâini m-oi spăla-mă cu cei fără vină,
 Cu dânșii voi merge la svânta ta cină.

Împregiur altarul tău, Dumnezeu svinte,
 Să-ț auz de fală, davorind înainte.
 Ca să poci răspunde svintele-ț ciudese
 Laudele tale preste gloate dese.

C-am îndrăgit, Doamne, a ta svântă casă,
 Pentru-a ei frâmsețe să fie aleasă
 Cu slava ta, Doamne, ce o luminează,
 De dă cuviință și sloboade rază.

Nu mă lăsa, Doamne, să fiu de peire
 Cu bietul meu suflet, ce să mi-aibi de știre.
 Și cei fără lege să nu-m fie-n viață,
 Crunții și viclene de carii ți-i grață.

Ce sunt pre tot ceasul cu răul amână
 Și de mîzde strâmbe li-i direapta plină.
 Că eu cu prostia am cale deschisă,
 Cătră vicleșuguri n-am hire deprinsă.

Mă rog, Domne svinte, de mă izbăvește,
 Pentru a ta milă ce ți să vestește.
 Să nu-mi mut piciorul din cărări drepte,
 Să te slăvesc, Doamne, în gloate-nțelepte.